

Friedman Doctrine - Betekenis, belang, kritiek en meer

Friedman Doctrine of the Shareholder Theory heeft betrekking op bedrijfsethiek. Volgens deze theorie zou het doel van een bedrijf moeten zijn om het rendement voor de aandeelhouders te maximaliseren. De enige zaken van het bedrijf zijn zaken doen en geld verdienen.

Milton Friedman, een Amerikaanse econoom, kwam met deze theorie in 1970. De theorie, die in 1970 in de New York Times verscheen, suggereert dat een bedrijf geen enkele maatschappelijke verantwoordelijkheid heeft jegens de samenleving. In plaats daarvan is hun belangrijkste inzet jegens hun aandeelhouders.

Inhoudsopgave

1. Friedman-doctrine en sociale verantwoordelijkheid
2. Invloed van de Friedman-doctrine
3. Kritiek
4. Laatste woorden

Friedman stelt dat leidinggevenden slechts werknemers van de eigenaren zijn. Daarom moeten ze eerst kwaliteitsservice bieden aan de eigenaren. Bovendien zijn aandeelhouders de eigenaren van een bedrijf en moeten ze eraan werken om hun aandeelhouders tevreden te stellen.

Friedman Doctrine merkt ook op dat aandeelhouders belangrijke zakelijke beslissingen moeten nemen. Of een buitenstaander mag geen beslissingen nemen die de aandeelhouders kunnen raken.

Friedman Doctrine en sociale verantwoordelijkheid

Volgens de Shareholder Theory heeft een bedrijf geen sociale verantwoordelijkheid, tenzij de aandeelhouders daartoe besluiten. De theorie stelt dat de bevoegdheid om sociale verantwoordelijkheid te bepalen bij de aandeelhouders moet liggen, niet bij de managers of leidinggevenden.

Het zijn ook de aandeelhouders die moeten beslissen over het gebruik van de middelen van het bedrijf voor sociale doeleinden. Maatschappelijke verantwoordelijkheid, zoals het aanbieden van sociale voorzieningen, is doorgaans kapitaalintensief. Ze hebben dus invloed op de financiële middelen van een bedrijf. Het zijn dus de aandeelhouders die beslissen over het gebruik van financiële middelen.

Volgens Friedman mag het voor een bedrijf niet verplicht worden gesteld om maatschappelijke verantwoordelijkheden op zich te nemen. In plaats daarvan moet de uiteindelijke beslissing bij de aandeelhouders liggen.

Naast maatschappelijke verantwoordelijkheid omvat deze theorie ook vele andere cruciale onderwerpen, zoals de rol van bestuurders, beoordeling en meting, beloning en meer.

Invloed van Friedman Doctrine

Wanneer er een vraag is zoals waar zijn bedrijven voor, Friedman Doctrine is het eerste antwoord. In elk bedrijfsschoolboek staat ook dat het doel van een bedrijf is om de aandeelhouderswaarde te maximaliseren.

Sinds de introductie hebben verschillende bedrijven de Shareholder Theory gevolgd. De meeste bedrijven werken momenteel aan het maximaliseren van de aandeelhouderswaarde, in plaats van zich te concentreren op MVO (maatschappelijk verantwoord ondernemen).

Dergelijke bedrijven hebben als doel de winst te vergroten, omdat dit het belangrijkste is voor de aandeelhouders. Bij het toewijzen van middelen geven de leidinggevenden van dergelijke bedrijven er ook de voorkeur aan om de aandeelhouderswaarde te maximaliseren.

In de loop der jaren hebben verschillende onderzoeken, onderzoekers en experts ook de invloed van deze theorie op de werking van het bedrijf bevestigd. De professoren van de Harvard University, Joseph Bower en Lynn Paine, vonden bijvoorbeeld bewijs dat de theorie de financiële gemeenschap en de eigenaren beïnvloedt.

Kritiek

Friedman Doctrine is enorm populair en relevant, zelfs na 50 jaar na de oprichting. Het heeft echter ook kritiek. Vanuit het perspectief van de samenleving is deze theorie individualistisch. Degenen die tegen de theorie zijn, geloven dat het op bijna elk front ontbreekt, of het nu financieel, economisch, juridisch, moreel en sociaal is.

De critici beweren dat deze theorie belang hecht aan de aandeelhouders en de samenleving verwaarloost. Ze zijn van mening dat een bedrijf naast de aandeelhouders ook een gemeenschap nodig heeft om succesvol te zijn. Het is omdat een bedrijf zijn producten uiteindelijk aan de gemeenschap verkoopt. Bovendien helpt de goodwill die een bedrijf in de gemeenschap creëert, om succesvol te zijn. Een entiteit heeft dus ook een verantwoordelijkheid jegens de samenleving.

Bovendien heeft de Friedman-doctrine ook kritiek gekregen omdat het enkele bedrijven verrijkt ten koste van de gemeenschap. Zelfs Paine en Bower, die deze theorie ondersteunen, geloven dat de doctrine een paar negatieve bijwerkingen heeft. Deze omvatten druk van aandeelhoudersactivisten en burn-out van het management om de winst voor de aandeelhouders te vergroten.

Velen beweren ook dat het maximaliseren van de waarde van aandeelhouders de hoofdoorzaak is van het meeste kwaad dat de samenleving momenteel teistert. Deze kwaden zijn raciale ongelijkheid, economische ongelijkheid, vijandige overnames, klimaatverandering en meer.

Een ander punt van kritiek is dat deze theorie geen betrekking heeft op de gevolgen van leidinggevenden die de wet buigen om de aandeelhouderswaarde te maximaliseren. Volgens de theorie moet een bedrijf binnen de wet opereren om winst te maken voor de aandeelhouders. Er zijn echter verschillende gevallen waarin leidinggevenden de regels omzeilen of buigen om meer winst te maken.

Laatste woorden

Bedrijven volgen de Friedman Doctrine nog steeds op de voet en zijn van mening dat het maximaliseren van het rendement voor de aandeelhouders ook de samenleving ten goede zal komen. De dingen veranderen echter langzaam. De Business Roundtable, een groep CEO's van topbedrijven, bereikte onlangs een consensus over het afschaffen van de enige focus op de aandeelhouders. In plaats daarvan komen ze overeen om die beslissingen te nemen

ten goede komen aan alle belanghebbenden.

Business Roundtable vertegenwoordigt 181 CEO's van de grootste bedrijven die ongeveer 30% van de totale marktkapitalisatie vertegenwoordigen. Hun beslissing is een belangrijke verandering voor de CEO's die tot dusverre alleen gericht waren op winstmaximalisatie. Het zal echter interessant zijn om te zien in hoeverre deze CEO's nu hun focus verleggen van aandeelhouders naar belanghebbenden. De huidige consensus van bedrijfsleiders, investeerders, beleidsmakers en vooraanstaande leden van de academische gemeenschap is dus gericht op het kapitalisme van belanghebbenden.